

РЕШЕНИЕ

№ 1149

гр. София, 24.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 50 състав,
в закрито заседание на 24.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Николова

като разгледа дело номер **11789** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.176 от АПК и чл.251 от ГПК връзка чл.144 от АПК.

Образувано е по молба на Д. И. И. чрез адв. А. Г. от САК за допълване и тълкуване на Решение № 6395/13.11.2020г., постановено по адм. д.№ 11789/2019г.

В молбата се твърди, че с решението съдът не е произнесъл по всички искания в молбата и се иска допълване в този смисъл. Твърди се, че решението в част от мотивите е неясно, поради което се иска и тълкуването му.

Ответникът НСА „В. Л.“, представляван от ректора изразява становище за неоснователност и отхвърляне на исканията.

Съдът след като съобрази доводите на страните приема от фактическа и правна страна следното :

Производството пред АССГ е образувано по предявен от И. иск за обявяване нищожността на съдебен акт – Решение № 1573/13.02.2007г., постановено по адм. дело № 8690/2006г. по описа на ВАС, Пето отделение и е разгледано по реда на чл. 128 ал. 1 т. 8 връзка чл.128а от АПК. С решението, чието допълване се иска, съдът е отхвърлил иска като неоснователен.

Молбата с правно основание чл.176 от АПК е допустима като подадена от надлежна страна и в указания в закона срок, но по същество е неоснователна.

Съгласно чл.176, ал.1 от АПК, когато не се произнесъл по цялото оспорване, съдът по свой почин или по искане на страна по делото, предявено в едномесечен срок, постановява допълнително решение. Непълно е това съдебно решение, по което съдът не се е произнесъл по цялото искане на страната, с което е бил сезиран.

С решението, чието допълване се иска, съдът е разрешил правния спор по предявения от И. иск, изследвайки наличието на предпоставките за валидност/действителност, респективно за недействителност/нищожност на визирания от ищеца съдебен акт, съгласно правната доктрина и съдебната практика, с което е изчерпал предмета на производството. Както се установява от Определение № 13699/15.10.2019г. по адм.д. № 6463/19г. на ВАС, с нарочна допълнителна молба и в открито съдебно заседание И. е уточнил претенцията си за нищожност на Решение № 1573/13.02.2007г., постановено по адм. дело № 8690/2006г. по описа на ВАС. С решението си настоящият съдебен състав се е произнесъл по цялото искане на И. за обявяване нищожността на посочения съдебен акт. Съдебната практика е еднопосочна и непротиворечива, че мотивите на съдебния акт не подлежат на допълване по реда на чл.176 от АПК. Възраженията и несъгласието на страната с изложените от съда съображения при решаването на правния спор не обосновават непълнота на съдебния акт, отстранима по реда на чл.176 от ОПК, а касаят законосъобразността и обосноваването на акта, разглеждани при инстанционния контрол. На последно място, недопустимо е с искането за допълване да се цели пререшаване на решения вече спор.

В заключение съдът намира, че не е налице непълнота на решението по смисъла на чл.176, ал.1 от АПК и искането подлежи на отхвърляне.

По отношение на молбата за тълкуване на цитираното решение, с правно основание чл.251 от ГПК, съдът намира, че същата е допустима като заявена предявена от активно легитимирана страна и неограничена със срок. По същество обаче, искането за тълкуване на съдебния акт е неоснователно.

Тъй като в АПК не е уреден въпросът за тълкуване на съдебен акт, субсидиарно се прилагат правилата на ГПК за тълкуване, на основание препращащата норма на чл.144 от АПК. Съгласно чл.251 от ГПК, споровете по тълкуване на влязло в сила решение се разглеждат от съда, който го е постановил. Според закона и трайната съдебна практика, на тълкуване подлежат неясните съдебни актове – тези, от чиито мотиви и диспозитив не може да се разбере какъв е вложеният в решението смисъл, т.е. не може да се изведе ясно и недвусмислено формираната и изразена воля на съда по разрешения правен спор. Целта на тълкуването е да се обезпечи прилагането на правните последици на съдебния акт, включително неговото правилно изпълнение.

В конкретния случай обективизираната в диспозитива на съдебното решение воля на съда е ясно изразена и е изведена въз основа на събраните по делото доказателства, съобразени и обсъдени в мотивите на акта. Диспозитивът на съдебното решение е ясен и недвусмислено изразява волята на съда по разрешения от него правен спор. Т.к. съгласно чл.172а АПК диспозитивът е част от съдържанието /реквизит/ на съдебното решение, а към решението се излагат мотиви /т.е. те не са част от него/, на тълкуване по реда на чл.251 ГПК вр.с чл.144 АПК подлежи единствено диспозитивът на съдебния акт, който се ползва със сила на пресъдено нещо, а не и неговите мотиви. Ето защо твърдяната от молителя тяхна неяснота /дори да се приеме, че такава е налице/ не води до необходимост и възможност за тълкуване на самото решение, отъждествявано с диспозитива му.

От друга страна, при изчерпване на всички възможни средства за отмяна /обезсилване, прогласяване на нищожност/ на съдебния акт, от наведените от молителя доводи в молбата за тълкуване на съдебния акт по същество може да се приеме, че се цели преразглеждане на правния спор /формиране на изводи от съда по

въпроси, които вече са разгледани и обсъдени в съдебното решение/, което е недопустимо.

Предвид гореизложеното съдът намира, че молбата за тълкуване на решението, постановено по настоящото дело също е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

Ръководен от изложените съображения, Административен съд София-град

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ молбата на Д. И. И. от [населено място], чрез адв. А. Г. от САК, за допълване и тълкуване на Решение № 6395/13.11.2020г., постановено по адм. д.№ 11789/2019г.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред ВАС.

СЪДИЯ: